

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620200900
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5620200900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 37927795 proti žalovanej R. G., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom Q. K. XX/XX, S. J., o zaplatenie 1.072,94 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 166,94 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 166,94 eur od 21. 2. 2020 do zaplatenia.

II. Žalovaná je povinná z a p l a t i ť žalobcovi sumu 301,70 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 301,70 eur od 21. 2. 2020 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 20 eur splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,76 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 1. 4. 2020 sa právny predchodca žalobcu domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1.072,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21. 2. 2020 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola 16. 11. 2015 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Na základe tejto zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanej poskytol úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 % ročne. Ku dňu vystavenia konečného výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 450 eur a bola povinná právnemu predchodcovi žalobcu platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 15 eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. V posledný kalendárny deň v mesiaci bol vždy kartový účet zaťažený úrokmi so štandardnou úrokovou sadzbou ako aj sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne bol v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle dohodnutých podmienok bol dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaná si však nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu. Právny predchodca žalobcu 11. 2. 2020 vystavil nový výpis z bankovej knihy (s konečným stavom ku 31. 1. 2020) obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na

vykonané úhrady žalovanej, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.072,94 eur. Konečný dlh žalovanej s doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku tak predstavuje sumu 1.072,94 eur. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s končným stavom ku 31. 1. 2020, t.j. v lehote splatnosti do 20. 2. 2020. Právnomu predchodcovi žalobcu tak vznikol nárok na náhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21. 2. 2020 do zaplatenia.

2. Uznesením vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu zo 17. 6. 2020, č.k.: 21Csp/19/2020 - 94 sa pripustilo, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 ako nový žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35831154. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. 7. 2020.

3. Dňa 31. 8. 2020 (až po nariadení pojednávania) bolo na tunajší doručené podanie žalobcu, v ktorom predvolaný zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a snahy o nenavyšovanie trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Ďalej žalobca v tomto podaní uviedol, že žalovaná 18. 11. 2015 vyplnila žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prijatím a schválením tejto žiadosti zo strany právneho predchodcu žalobcu - VÚB, a.s. došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. Právny predchodca žalobcu schválil uvedenú žiadosť 18. 11. 2015. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaná ako majiteľ karty mohla, ale nemusela tento úver čerpať. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 450 eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne a so štandardnou splátkou vo výške 15 eur mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec 26. 11. 2015. Právny predchodca žalobcu listom z 2. 4. 2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúceho v opakovanom neplatení povinných splátok v ustanovenej výške. Poskytnutý revolvingový úver je typickým tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať po neurčitú dobu. Časť splátky sa použila na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), pretože úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čiže sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. RPMN v zmluve teda nebolo možné určiť z objektívnych dôvodov. Žalovaná v období od 26. 11. 2015 do 24. 7. 2016 čerpala úver prostredníctvom debetných transakcií v nasledovnej výške : 450 eur, 3,62 eur, 10 eur, 10 eur, 5,79 eur, 2,69 eur, 3,10 eur, 4,53 eur, 6,54 eur, 2,47 eur, 2,55 eur a 0,62 eur. Žalovaná v období od 11. 12. 2015 do 28. 11. 2016 plnila v prospech kartového účtu celkovo sumu 200,48 eur. Jednotlivé kreditné operácie (úhrady), ktoré vytvorili túto celkovú sumu predstavovali platby vo výške 15 eur, 15 eur, 15 eur, 15 eur, 15 eur, 15 eur, 15 eur, 15 eur, 15 eur, 30 eur a 35,48 eur. Uplatnená suma 1.072,94 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní debetných a kreditných transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 1.072,94 eur pozostáva z istiny vo výške 443,59 eur, poplatkov vo výške 74,81 eur, štandardného úroku vo výške 462,41 eur a sankčného úroku vo výške 92,13 eur. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Štandardná úroková sadzba je zase úroková sadzba uvedená v cenníku zverejnenom na internetovej stránke VÚB, a.s. alebo inak oznámená v lehotách v súlade so zmluvou a platnými právnymi predpismi. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle zmluvy a cenníka vo výške 22,80 % ročne. Na záver tohto podania žalobca zoberal späť žalobu v časti o zaplatenie „istiny“ vo výške 166,94 eur, pričom súčasne uviedol, že ide o poplatky a sankčný úrok, aj s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol súdu, aby konanie v tejto časti zastavil s tým, že vo zvyšnej časti uplatneného nároku trval na žalobe. Vzhľadom na toto čiastočné späťvzatie žaloby tiež upravil žalobný petit, keď navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 906 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 906 eur od 21. 2. 2020 do zaplatenia.

4. Žalovaná sa napriek výzve súdu k žalobe a jej doplneniu písomne nijako nevyjadrila.

5. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde 3. 9. 2020 žalovaná k žalobe a jej doplneniu a k späťvzatiu žaloby uviedla len toľko, že jej majetkové a príjmové pomery jej neumožňujú splácať dlžnú pohľadávku. Predmetnú pohľadávku nemá z čoho zaplatiť, je schopná platiť len splátky vo výške 10 eur. Zástupca žalobcu sa pojednávania nezúčastnil.

6. Na tomto pojednávaní súd vykonal dokazovanie len listinnými dôkazmi navrhnutými a pripojenými právnym predchodcom žalobcu a žalobcom (žalovaná žiadne dôkazy vykonať nenavrhovala), pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

7. Zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 50424493 zo 16. 11. 2015 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31320155 ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplynulo, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový úver prostredníctvom kreditnej platobnej karty, s úverovým rámcom 450 eur a štandardnou mesačnou splátkou vo výške 15 eur a štandardnou úrokovou sadzbou 22,80 % ročne, s neurčitou dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti ku dňu zániku zmluvy alebo ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti. V zmluve bola tiež uvedená RPMN vo výške 26,72 %. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku bola v zmluve uvedená vo výške 23,53 %, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 67,48 eur a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 517,48 eur. Takisto bola v zmluve uvedená výška odplaty v sadzbe 26,72 % ročne a najvyššia prípustná výška odplaty v sadzbe 42,22 % ročne. V rámci zmluvy boli tiež dojednané viaceré druhy poplatkov. Účastníci zmluvy si však nedojednali poplatok na poistenie schopnosti žalovanej splácať úver. Z obsahu zmluvy vyplýva, že právny predchodca žalobcu zisťoval základné údaje o majetkových a osobných pomeroch žalovanej. Z obsahu zmluvy však nevyplývalo, že by v nej bol uvedený termín splatnosti splátok úveru. Zmluva totiž obsahuje len údaj o výške a okolnosti mesačnej periodicity týchto splátok, avšak bez uvedenia konkrétneho dátumu, resp. poradového dňa v mesiaci ku ktorému sú tieto splátky splatné.

8. Z bodu I. (Vymedzenie pojmov) Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (viď č.l. 10 až 15 spisu) súd zistil, že štandardná splátka ako minimálna suma stavená bankou, vyjadrená pevnou sumou alebo percentom z dlžného zostatku, prípadne percentom z úverového rámca sa má uhrádzať mesačne, najneskôr v deň splatnosti, pričom deň splatnosti má byť podľa tohto bodu uvedený vo výpise z účtu, resp. žiadosti o uzavretie zmluvy alebo oznámením klientovi iným spôsobom, ktorým sa stáva splatnou príslušná čiastka záväzku klienta voči banke.

9. Z výpisu z Bankomatky Quatro - výpisu platobnej karty VÚB, a.s. (ku 11. 2. 2020) za zúčtovacie obdobie od 28. 11. 2015 do 31. 1. 2020 mal súd preukázané, že výška debetných operácií žalovanej za celú dobu trvania účtu, t.j. v období od 28. 11. 2015 do 31. 1. 2020 (t.j. jej výbery z bankomatu a platby kreditnou platobnou kartou) v úhrne predstavovala sumu 502,18 eur a výška kreditných operácií žalovanej (za toto obdobie), t.j. úhrady žalovanej na plnenie záväzkov z tejto zmluvy v úhrne predstavovali sumu 200,48 eur. Z tohto výpisu tiež vyplynulo, že právny predchodca žalobcu na debetnú stranu účtu pripisoval okrem debetných transakcií žalovanej (jej výberov z bankomatov a platby prostredníctvom kreditnej platobnej karty) aj štandardné (zmluvné) úroky, rôzne druhy poplatkov a tzv. sankčné úroky (úroky z omeškania.)

10. Z podania označeného ako : „Predžalobná upomienka“ zo 4. 3. 2017 (viď č.l. 114 spisu) v spojení s príslušnou doručenkou z č.l. 118 spisu, súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyhotovil písomné upozornenie pre žalovanú, že k 4. 3. 2017 eviduje na kreditnej karte Bankomatka Quatro, č. XXXXXXXXXXXX nedoplatok na splátkach v celkovej výške 80,59 eur, ktorý žiada žalovanú uhradiť bezodkladne, pričom ju upozornil na to, že ak do 14. 3. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2017, bude oprávnený úver zosplatiť. Z priloženej doručenky vyplynulo, že táto predžalobná upomienka (upozornenie) bolo ako hmotnoprávny úkon podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka doručené do dispozičnej sféry žalovanej 13. 3. 2017, kedy táto zásielka ako neprevzatá bola uložená na pošte (čím sa považuje podľa § 45 ods. 1 OZ za doručenú žalovanej.)

11. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 2. 4. 2017 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu vyhotovil oznámenie pre žalovanú o tom, že jej dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXX sa stal splatný v celom rozsahu naraz, nakoľko neuhradila dlžné splátky v lehote určenej v predžalobnej upomienke riadne a včas, pričom uviedol, že táto dlžná suma k 2. 4. 2017 predstavuje 568,05 eur a vyzval žalovanú, aby mu po doručení tohto oznámenia uhradila tento dlh.

12. Súd mal za nesporné (pre nepopretie podľa § 151 CSP v spojení s § 300 CSP) implicitné skutkové tvrdenie právneho predchodcu žalobcu, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 2. 4. 2017 bolo žalovanej doručené ešte pred doručením výpisu z Bankomatky Quatro (týkajúceho sa zúčtovacieho obdobia od 28. 11. 2015 do 31. 1. 2020 a vyhotoveného ku 11. 2. 2020), v rámci ktorého výpisu je ako deň splatnosti uvedený dátum 20. 2. 2020.

13. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné vysvetliť, že vychádzajúc z únijného práva, v zmysle ktorého je vnútroštátny súd povinný ex offa (aj bez návrhu) skúmať nekalú povahu dojednaní v spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľa nezaťažuje (inak obvyklé) bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení protistrany, avšak (len) vo vzťahu k nekalým (neprijateľným) podmienkam v spotrebiteľských zmluvách (k obsahu spotrebiteľskej zmluvy.) Vo vzťahu ku všetkým ostatným skutkovým okolnostiam, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie súdu v spotrebiteľskom spore, únijné právo bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení protistrany (vo vzťahu k spotrebiteľovi) nijako neupravuje, a preto možno mať za to, že v zmysle vnútroštátneho práva (§ 150 ods. 1 v spojení s § 300 CSP) bremeno tvrdenia a bremeno popretia tvrdení strany spotrebiteľa zaťažuje (tak ako každú inú stranu v civilnom spore.) Prípadný argument poukazujúci na ust. § 295 CSP vôbec neobstojí, pretože toto ustanovenie sa týka výlučne dokazovania a dokazovanie prichádza do úvahy až v prípade, ak nemožno skonštatovať nespornosť skutkových tvrdení (viď aj komentár k CSP, C.H.BECK, 2016, Števec a kol., str. 1030 až 1031 alebo rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24. 10. 2018, sp.zn.: 17Co/364/2017.)

14. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo 16. 11. 2015, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>> musí obsahovať tieto náležitosti - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

20. Podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti :

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, j) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, x) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>>.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo 16. 11. 2015, ďalej len „OZ“) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo 16. 11. 2015, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba P. O. U. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Bankomatka Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere zo 16. 11. 2015 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu - Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom napĺňa charakteristiku zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (právnym predchodcom žalobcu) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanej) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania.

25. Ide tu o zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme kreditnej karty, ktorý spotrebiteľský úver treba považovať za osobitný druh povoleného prečerpania (ako explicitne vyplývalo z už neúčinného zákona č. 258/2001 Z.z. a ako to implicitne vyplýva zo zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia tejto zmluvy zo 16. 11. 2015.) Na spotrebiteľský úver vo forme povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov platí pre obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a následky ich absencie) osobitná úprava (lex specialis) v § 50 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Avšak v danom prípade nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prečerpania v zmysle tejto osobitnej úpravy podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože z obsahu zmluvy zo 16. 11. 2015 vyplýva, že sa má spotrebiteľský úver vo forme povoleného prečerpania splácať mesačnými splátkami vo výške po 15 eur. Z uvedeného vyplýva, že sa teda nemôže aplikovať osobitná úprava podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ale

(pokiaľ ide o obsah náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a príslušných následkov bezúročnosti a bezpoplatkovosti) sa musí aplikovať všeobecná úprava zákona o spotrebiteľských úveroch uvedená v § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Vzhľadom na to, že zmluva zo 16. 11. 2015 neobsahuje určenie termínu splatnosti splátok, ale obsahuje len údaj o výške takejto splátky (15 eur) a v skutočnosti mesačnej periodicity týchto splátok, avšak bez uvedenia konkrétneho dátumu, ku ktorému má byť splátka splatná alebo aspoň poradového čísla dňa v kalendárnom mesiaci, pričom odkaz v obchodných podmienkach (všeobecného charakteru, ktoré nie sú podpísané) pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (viď č.l. 10 spisu), že dátum splatnosti splátky je deň uvedený vo výpise z účtu neobstojí, pretože takáto obligatórna obsahová náležitosť má byť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) uvedená priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a nie vo všeobecne koncipovaných, stranami nepodpísaných obchodných podmienkach (a už vôbec nie v zasielanom výpise z účtov, na ktoré tieto podmienky odkazujú.) Vzhľadom na tento nedostatok je možné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý na základe tejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, a teda od počiatku, od uzatvorenia zmluvy nemal právny predchodca žalobcu, resp. neskôr žalobca voči žalovanej nárok na žiadne zmluvné úroky, či dojednané poplatky, ktoré preto nemohli byť pripisované žalovanej na debet účtu. Žalobca má tak nárok len na vrátenie dlžnej istiny úveru (za dobu trvania účtu) vo výške 301,70 eur (všetky debetné operácie žalovanej, t.j. jej výbery z bankomatu a platby v úhrnnej výške 502,18 eur - všetky kreditné operácie žalovanej, t.j. jej úhrady na záväzky zo zmluvy v úhrnej výške 200,48 eur.)

27. Vzhľadom na to, že žalobca v podaní doručenom na tunajší súd 31. 8. 2020, t.j. ešte pred pojednávaním konaným 3. 8. 2020 zobral späť žalobu v časti uplatňovanej sumy 166,94 eur (ktorú sumu žalobca zahŕňal do uplatňovanej sumy 1.072,94 eur), vo vzťahu, ku ktorej pritom uviedol, že ide o poplatky a sankčný úrok (spolu s príslúchajúcim úrokom z omeškania), a navrhol, aby súd zastavil konanie v tejto časti, súd bol povinný podľa § 145 ods. 2 CSP zastaviť konanie v tejto časti, t.j. v časti konania o zaplatenie sumy 166,94 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 166,94 eur od 21. 2. 2020 do zaplatenia.

28. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania v úrokovej sadzbe podľa § 3 nariadenia vo výške 5 % ročne, nakoľko základná úroková sadzba P. v čase začatia omeškania bola 0 %, a to z priznanej sumy vo výške 301,70 eur. Súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania od uplatneného dátumu 21. 2. 2020 do zaplatenia, nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a keďže bol súd viazaný rozsahom žalobcových návrhov podľa § 216 CSP, nemohol mu priznať nárok na úroky z omeškania aj za obdobie predchádzajúce uplatnenému dátumu 21. 2. 2020.

29. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, ktoré si uplatňoval žalobca v rámci sumy 1.072,94 eur (t.j. úroky z omeškania zaúčtované ako debetné položky, t.j. tzv. sankčný úrok, za obdobie trvania účtu), ktoré mali byť podľa žalobcu vo výške upravenej vykonávacím predpisom tak, keďže žalobca (a nevyplýva to ani z predložených dôkazov - priloženého výpisu z účtu, kde tieto jednotlivé sumy uvádza), neuviedol, či ich vypočítaval len z jednotlivých súm (skutočnej) istiny alebo aj zo zmluvných úrokov, či poplatkov, čo by jednak predstavovalo neprípustný anatocizmus (uplatňovanie si príslušenstva z iného druhu príslušenstva, na čo nie je opora v žiadnom zákone) a jednak by išlo o uplatnenie úrokov z omeškania z časti so súm, na ktoré žalobca nemal od počiatku nárok, súd nemohol žalobcovi pre neunesenie bremena tvrdenia (a tým ani dôkazného bremena) nárok na tieto úroky z omeškania priznať.

30. Porovnajúc rozsudkom priznanú sumu 301,70 eur s príslušenstvom so sumou 906 eur s príslušenstvom, ktorú si žalobca (v upravenom žalobnom petite) uplatňoval po čiastočnom späťvzati žaloby, ako aj s prihliadnutím na to, že žalobca zobral žalobu späť pre sumu 166,94 eur (bez akéhokoľvek odôvodnenia), čo sa považuje za procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania v tejto časti, a pri rešpektovaní stabilnej judikatúry, ktorá pri kumulácii princípov zodpovednosti za zavinenie a úspechu v konaní (napríklad pri čiastočnom zastavení konania pre čiastočné späťvzatie žaloby) premieňa zavinenie zastavenia konania stranou sporu na jej neúspech (viď napr. Najvyšší súd SR, sp.zn.: 6 M Cdo 19/2010), súd dospel k záveru, že o úspechu žalobcu tak potom možno hovoriť len vo vzťahu k priznanej sume vo výške 301,70 eur, a vo zvyšku sumy pôvodne uplatnenej v žalobe (v rozsahu 1.072,94 eur s príslušenstvom) možno hovoriť o jeho neúspechu, a preto úspech žalobcu predstavoval 28,12 % (301,70

eur : 1.072,94 eur), a tým úspech žalovanej 71,88 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu relatívne úspešnejšej žalovanej, teda po pomernom rozdelení náhrady trov konania medzi strany sporu, súd podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovaná ako relatívne úspešnejšia strana sporu má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,76 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP súd súčasne určil, že o konkrétnej výške tejto náhrade, rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.